

R O M Ȃ N I A

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA NR. 83/2017

Ședința publică de la 26 aprilie 2017

Completul compus din:
PREȘEDINTE: Maria Cristina Popa
Grefier: Mariana Georgeta Acatrinei

S-a luat spre examinare cauza de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care arată că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 11.04.2017, susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Din lipsă de timp pentru deliberare și pentru a se da posibilitatea părților de a depune note de concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, 26.04.2017.

După deliberare;

CURTEA DE APEL;

La data de 28.07.2016, sub nr. , se înregistrează pe rolul Tribunalului Iași contestația formulată de reclamanta S.C. SRL împotriva deciziei nr. ISR emisă de ANAF- DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE IAȘI privind soluționarea contestației împotriva raportului de inspecție fiscală și împotriva deciziei de impunere din aceeași dată, precum și împotriva raportului de inspecție fiscală și deciziei de impunere corectate la 27.08.2015. Se solicită anularea raportului de inspecție corectat din data de 27.08.2015, precum și anularea deciziei de impunere corectată la 27.08.2015, anularea raportului de inspecție și a deciziei de impunere din 9.01.2015 și desființarea deciziei de soluționare a contestației.

Motivează reclamanta că prin actele fiscale, au fost stabilite în sarcina societății obligații suplimentare de plată, constând în impozit pe profit de lei, cu dobânzi de lei și penalități de lei, TVA de lei, cu dobânzi de lei și penalități de lei și impozit pe dividende de lei, cu dobânzi de lei și penalități de lei.

Arată că societatea a achiziționat în mod legal lucrări și servicii de la toți furnizorii, aceștia fiind persoane impozabile în sensul art. 126 Cod fiscal, astfel încât comportamentul

acestora nu are legătură cu societatea, care a primit facturi pentru toate lucrările efectuate, îndeplinind condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere conform art. 146 Cod fiscal.

În ceea ce privește impozitul pe profit, echipa de control nu a arătat în cuprinsul raportului care ar fi baza impozabilă la care s-a stabilit acest impozit. Constatările echipei de control sunt eronate, susținând existența unor sume din facturi fiscale care nu au situații de lucrări, devize sau documente justificative. Organul de control a arătat că aceste facturi au influențat rezultatele financiare ale anului 2013, ulterior fiind stornate de partenerii S.C. EUROCALY SRL și S.C. FLEXIS INDUSTRY SRL. În realitate, societatea nu a făcut decât să respecte Ordinul 3055/2009, înregistrând și declarând facturile și cuprinzându-le în bilanțul contabil. Nerespectarea contractului (lipsa situațiilor de lucrări etc) a condus ulterior la stornarea facturilor și repunerea părților în situația anterioară. Aceste sume nu pot fi cuantificate și înregistrate ca profit al societății de echipa de control, societatea respectând principiul intangibilității prevăzut de ordinul menționat. Textele de lege invocate de pârât, art. 6 din Legea 82/1991 și art. 21 al.1 și 4 lit f Cod fiscal nu au aplicabilitate în cauză. Prin înregistrarea stornării în 2014, societatea s-a încărcat și și-a înregistrat obligațiile fiscale rezultate din stornări. În acest sens, cel mult putea fi obligată doar la accesoriile calculate de la data înregistrării până la stornare, nicidecum la calcularea unui impozit pe profitul inexistent.

Partenerul S.C. RAABRO CONSTRUCT SRL a corectat potrivit prevederilor legale erorile din declarația D 394. Pentru partenerul SC SESIL TRANS SRL nu s-a acordat deductibilitatea pentru că ar fi societate dizolvată, fără însă a se arăta data dizolvării, care este mult ulterioară tranzacțiilor efectuate. Referitor la partenerul S.C. SRL, simplul fapt că acesta nu a putut fi contactat, iar în declarația D 394 există neconcordanțe, nu poate duce la concluzia inexistenței unei relații contractuale.

În ceea ce privește TVA, echipa de control nu a acordat deductibilitatea invocând art. 145 al.2 lit a și 146 al.1 lit a Cod fiscal. Or, societatea a respectat prevederile legale privitoare la deductibilitatea taxei.

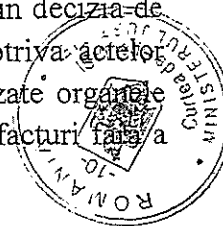
Referitor la dividende, echipa de control a avut în vedere ca bază de calcul soldul contului 461, indicând ca temei art. 67 al.1 ind.1 Cod fiscal. A omis însă că societatea în 2013 era în pierdere, iar potrivit art. 69 din Legea 31/1990 în acest caz nu este permisă repartizarea profitului. Cât privește repartizarea profitului aferent anului 2014, exercițiul financiar nu se încheie la 30.09.2014, data controlului.

Având în vedere aceste aspecte, declară că înțelege să conteste în totalitate ca nelegale și netemeinice obligațiile suplimentare calculate de organul fiscal.

Nu s-a indicat temeiul de drept al acțiunii.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași (în continuare DGRFP Iași), prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași (AJFP Iași) a depus întâmpinare și a solicitat respingerea contestației.

Arată că prin Decizia de soluționare a contestației nr. ..., a fost respinsă ca rămasă fără obiect contestația administrativă a reclamantei împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală din 9.01.2015, întrucât aceste acte au fost rectificate prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere din ... . Totodată, prin decizia de soluționare a contestației s-a dispus suspendarea soluționării contestației împotriva actelor fiscale din 27.08.2015, în temeiul art. 214 Cod pr.fiscală, întrucât au fost sesizate organele penale cu privire la împrejurarea că reclamanta ar fi emis și ulterior a stornat facturi fără a

avea documente care să justifice cheltuiala, sustrăgându-se de la efectuarea verificărilor fiscale prin nedeclararea, declararea fictivă ori inexactă .

Arată pârâta că prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului, nu sunt aduse critici privind nelegalitatea soluțiilor privind excepția rămânării fără obiect și privind suspendarea. Toate apărările reclamantei privesc fondul inspecției fiscale. Or, instanța este investită în baza art. 218 al.2 din OG 92/2003 doar cu verificarea legalității și temeiniciei deciziei de soluționare a contestației, în limitele motivelor invocate de reclamantă. apreciază că acțiunea reclamantei este nemotivată. Pe fond, arată că soluția organului fiscal este legală.

A fost depusă documentația care a stat la baza emiterii actelor contestate.

La data de 9.02.2017, se înregistrează la dosar precizările reclamantei la contestație(făcute prin fax), prin care solicită desființarea soluției de suspendare luate de organul fiscal și obligarea acestuia la soluționarea contestației administrative. Motivează reclamanta că organele de procedură fiscală nu au indicat faptul că au constatat săvârșirea vreunei infracțiuni, nici temeiul de drept, nu au înștiințat contribuabilul despre faptul că urmează a fi înaintată o plângere penală, astfel că nu au fost respectate dispozițiile art. 108 și 214 C.pr.fiscală. Simpla sesizare a organelor penale nu este suficientă pentru a determina vreo legătură de cauzalitate între plângerea penală și contestația administrativă. Deși a trecut un an și jumătate de la plângere, nu au fost chemați de organele de cercetare penală.

Prin sentința nr. 161/9.02.2017, Tribunalul Iași a admis excepția de necompetență a acestei instanțe și a declinat competența de soluționare a contestației formulate de S.C. SRL în favoarea Curții de Apel Iași.

Cauza a fost înregistrată la Curtea de Apel Iași la data de 28.02.2017, sub nr. 168/45/2017.

S-a depus documentația care a stat la baza emiterii actelor contestate.

S-a administrat proba cu înscrisuri.

S-a pus în discuția părților respectarea de către reclamantă a termenului de decădere prevăzut la art. 11 din Legea 554/2004, la momentul depunerii precizărilor la contestație.

În fața Curții de Apel Iași, oral, reclamanta a arătat că dispoziția pârâtului de rămânere fără obiect a contestației este nelegală, deoarece toate actele administrativ fiscale contestate produs efecte, fiind evidențiate în fișa debitorului și în executare.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține cele ce urmează:

Prin decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată din 9.01.2015, emisă de AJFP Vaslui în baza raportului de inspecție fiscală din 9.01.2015, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații de lei, reprezentând impozit pe profit, TVA, impozit pe dividende și accesoriile aferente.

Aceste acte fiscale au fost corectate la 27.08.2015, prin decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată din 9.01.2015, corecție 27.08.2015 și prin raportul de inspecție fiscală din 9.01.2015, corecție 27.08.2015, obligațiile reclamantei fiind stabilite la suma de lei.

Împotriva tuturor acestor acte, reclamanta a formulat contestație administrativă, iar prin Decizia 5805/30.10.2015, DGRFP Iași a dispus respingerea ca rămasă fără obiect a contestației formulate de reclamantă împotriva actelor fiscale din 9.01.2015, nerectificate și suspendarea soluționării contestației împotriva actelor administrativ fiscale din 9.01.2015, corectate la 27.08.2015.

Pentru a se pronunța astfel, organul de soluționare a contestației a reținut că, având în vedere că suma de lei stabilită prin decizia de impunere din 9.01.2015 a fost

revizuită și corectată la 27.08.2015, printr-o altă decizie de impunere, contestația societății pentru suma de lei a rămas fără obiect. Referitor la suma de lei, stabilită la 27.08.2015, s-a constatat că la 29.01.2015 organele de inspecție fiscală au trimis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași plângerea penală 3183/29.01.2015 formulată împotriva reprezentanților legali ai societății, privind indiciile săvârșirii faptei de evaziune fiscală, sub forma sustragerii de la efectuarea verificărilor financiar fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă și inexactă a adreselor sediilor societății. S-a reținut și că societatea a emis și ulterior a stornat facturi fără a avea documente justificative, a înregistrat cheltuieli în baza unor facturi care au fost ulterior stornate.

Decizia de soluționare a contestației administrative a fost comunicată reclamantei prin reprezentant legal la 27.01.2016, potrivit confirmării de primire de la fila 6 volumul IV Tribunal.

La 27.07.2016, reclamanta depune la oficiul poștal contestația împotriva deciziei de soluționare a contestației, toate criticile vizând fondul obligațiilor suplimentare de plată în sarcina sa, neaducând nicio critică cu referire la soluția dată de organul de soluționare a contestației.

În cauză sunt incidente dispozițiile OG 92/2003, sub imperiul căreia au fost emise actele administrativ fiscale.

Potrivit art. 214 C.pr.fiscală, organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

De asemenea, potrivit art. 216, denumit ” Soluții asupra contestației”, se prevede în al.4 că prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.

Art. 218 Cod pr.fiscală prevede în continuare că ”deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”

Legea la care face trimitere în mod prioritar, sub aspect procedural, Codul de procedură fiscală este Legea contenciosului administrativ, Legea 554/2004, care va avea întâietate în fața Codului de procedură civilă, care, la rândul său, se aplică numai acolo unde prezentul cod de procedură fiscală nu dispune (art. 2 OG 92/2003) și apare în completare, doar în măsura în care dispozițiile sale nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de alta parte(art. 28 Legea 554/2004).

Reclamanta a făcut la 9.02.2017 ”precizări” la contestația adusă în fața instanței de judecată, acestea conținând critici cu totul noi față de contestația inițială, având așadar valoarea unei modificări a cererii de chemare în judecată în sensul art. 204 Cod pr.civ., care s-ar putea primi până la primul termen de judecată la care este legal citat.

În cauză însă obiectul acțiunii este anularea unui act administrativ fiscal, iar art. 11 din Legea 554/2004 prevede că cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual se pot introduce în termen de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă(al.1). Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Recursul se depune la Curtea de Apel Iași.
Pronunțată în ședința publică din data de 26.04.2017.

PREȘEDINTE,
Popa Maria Cristina

Grefier,
~~Acatinei Mariaia~~
Pentru conformitate,
Grefier.

CURTEA DE APEL IAȘI
Prezenta copie conformă cu
originalul aflat în dosarul acestei
Instanțe nr. 108/45/2017
Se legalizează de noi, fiind definitivă
• Certificată astăzi 07/08/2017
Grefier,

Red.7telmored.jud.P.M.C.
2 ex./26.04.2017.-

prim me-recuzare,